

ČITAJUĆI BIBLIJU, POSEBNO ME DOJMILA ŽIVA ISUSOVA RIJEČ I NJEGOVE PRISPODOBE KOJIMA NAM JE

POKAZIVAO SVOJU LJUBAV I ZVAO NAS U SVOJE KRALJEVSTVO. ŽIVA RIJEČ JEDNOGA BOGA NAMA NA

KORIST I POTREBU. PROČITAJTE IH I OSJETITE NJIHOVU LJUBAV I SNAGU!

1. SOL ZEMLJE I SVJETLOST SVIJETA

"Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti... Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze."

"Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori. Niti se užiže svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima."

2. NUTARNJA SVJETLOST

"Oko je tijelu svjetiljka. Ako ti je dakle oko bistro, sve će tijelo tvoje biti svjetlo. Ako ti je pak oko nevaljalo, sve će tijelo tvoje biti tamno. Ako je dakle svjetlost koja je u tebi – tamna, koliko će istom tama biti."

3. DVA PUTA

"Uđite na uska vrata... Jer široka su vrata i prostran put koji vodi u propast i mnogo ih je koji njihime idu. O kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u Život i malo ih je koji ga nalaze."

4. LAŽNI PROROCI

"Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjem odijelu, a iznutra su vuci grabežljivi. Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati. Bere li se s trnja grožđe ili s bodljike smokva... Tako svako dobro stablo rađa dobrim plodovima, a nevaljalo stablo rađa plodovima zlim. Ne može dobro stablo donijeti zlih plodova niti nevaljalo stablo dobrih plodova. Svako stablo koje ne rađa dobrim plodom siječe se i u oganj baca. Dakle, po plodovima ćete ih njihovima prepoznati."

5. KUĆA NA STIJENI I KUĆA NA PIJESKU

"Stoga, tko god sluša ove moje riječi i izvršava ih, biti će kao mudar čovjek koji sagradi kuću na stijeni. Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću, ali ona ne pada. Jer – utemeljena je na stijeni."

"Naprotiv, tko god sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao lud čovjek koji sagradi kuću na pijesku. Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona se sruši. I bijaše to ruševina velika."

6. PONOVNII PAD

"A kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći spokoja, ali ne nalazi... Tada rekne 'Vratit ću se u kuću odakle iziđoh.' I došavši, nađe je praznu, pometenu i uređenu. Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude s onim čovjekom gore nego na početku. Tako će biti i s ovim opakim naraštajem."

7. SIJAČ

"Gle, iziđe sijač sijati. I dok je sijao, nešto zrnja pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga. Nešto opet pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. A kad sunce ogranu, izgorje i jer nemaše korijena, osuši se. Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i uguši ga. Nešto napokon pade na dobru zemlju i davaše plod – jedno stostruk, jedno šezdesetostruk, treće tridesetostruk."

TUMAČENJE PRISPODOBE O SIJAČU

"Vi, dakle, poslušajte prisposobu o sijaču. Svakomu koji sluša Riječ o Kraljevstvu, a ne razumije, dolazi Zli te otima što mu je u srcu posijano. To je onaj uz put zasijan. A zasijani na tlo kamenito – to je onaj koji čuje Riječ i odmah je s radošću prima, ali nema u sebi korijena, nego je nestalan – kad zbog Riječi nastane nevolja ili progonstvo, odmah se pokoleba. Zasijani u trnje – to je onaj koji sluša Riječ, ali briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše Riječ, te ona ostane bez ploda. Zasijani na dobru zemlju – to je onaj koji Riječ sluša i razumije, pa onda, dakako, urodi i daje, jedan stostruko, jedan šezdesetostruko, a jedan tridesetostruko."

8. KUKOLJ

Drugu prisposobu iznese "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode. Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj. Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi... Odakle onda kukolj...'. On im odgovori 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu sluge kažu 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo...'. A on reče 'Ne... Da ne bismo sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima "Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu."

ISUS TUMAČI PRISPODOBU O KUKOLJU

Pristupe mu učenici govoreći "Razjasni nam prisposobu o kukolju na njivi." On odgovori "Sijač dobrog sjemena jest Sin Čovječji. Njiva je svijet. Dobro sjeme sinovi su Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga. Neprijatelj koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci anđeli. Kao

što se kukolj sabire i ognjem sažiže, tako će biti na svršetku svijeta. Sin će Čovječji poslati svoje anđele da pakuje iz njegovog Kraljevstva sve zavodnike i bezakonike i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi. Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega."

9. ZRNO GORUŠIČINO

I drugu prispodobu im iznese "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek uzme gorušičino zrno i posija ga na svojoj njivi. Ono je doduše najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća. Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde mu se po granama."

10. KVASAC

I drugu um kaza prispodobu. "Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne." A Isus im reče "Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog to jest licemjerja." Tada razumješe kako im ne reče da se čuvaju kvasca krušnoga, nego nauka farizejskog i saducejskog.

11. BLAGO I DRAGOCJENI BISER

"Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi – čovjek ga pronađe, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu."

"Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za lijepim biserjem – pronade jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga."

12. RIBARSKA MREŽA

"Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad mreža bačena u more zahvati svakovrsne ribe. Kad se napuni, izvuku je na obalu, sjednu i skupe dobre u posude, a loše izbace. Tako će biti i na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih i baciti ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi."

13. PREPIRKE O FARIZEJSKIM PREDAJAMA

Tada pristupe Isusu farizeji i pismoznanci iz Jeruzalema govoreći "Zašto tvoji učenici prestupaju predaju starih... Ne umivaju ruke prije jela." On im odgovori "A zašto vi prestupate zapovijed Božju radi svoje predaje... Ta reče Bog "Poštuj oca i majku..." I "Tko prokune oca i majku, smrću neka se kazni..." A vi velite " Rekne li tko ocu i majci "Pomoć koja te od mene ide neka bude sveti dar, ne treba da poštuje oca svoga ni majku svoju." Tako dokinuste riječ Božju radi svoje predaje. Licemjери, dobro prorokova o vama Izaija

" Narod me ovaj usnama časti,

a srce mu je daleko od mene.

Uzalud me štiju

naučavajući nauke – uredbe ljudske."

Tada dozove mnoštvo i reče "Slušajte i razumijte... Ne onečišćuje čovjeka što ulazi u usta, nego što iz usta izlazi – to čovjeka onečišćuje."

Tada pristupe k njemu učenici i kažu mu "Znaš da su se farizeji sablaznili kad su čuli ti riječ..." On im odgovori "Svaki nasad koji ne posadi Otac moj nebeski iskorijenit će se. Pustite ih. Slijepi su, vođe slijepaca... A ako slijepac slijepca vodi, obojica će u jamu pasti." Petar prihvati i reče mu "Protumači nam tu prispodobu." A on reče "I vi još ne razumijete... Ne shvaćate li – sve što ulazi na usta, ide u trbuh te se izbacuje u zahod. Naprotiv, što iz usta izlazi, iz srca izvire i to onečišćuje čovjeka. Ta iz srca izvire opake namisli, ubojstva, preljubi, bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, psovke. To onečišćuje čovjeka, a jesti neopranih ruku ne onečišćuje čovjeka."

14. IZGUBLJENA I NAĐENA OVCA

Nato im Isus kaza ovu prispodobu "Tko od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe... A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im "Radujte se sa mnom... Nađoh ovcu svoju izgubljenju." Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćenog grješnika negoli zbog devedeset i devet pravednik kojima ne treba obraćenja."

15. PRISPODOBA O OKRUTNOM DUŽNIKU

"Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama. Kad započne obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata. Kako nije imao odakle vratiti, zapovijedi gospodar da se proda on, žena i djeca i sve što ima te se podmiri dug. Nato sluga padne ničice pred nj govoreći "Strpljenja imaj sa mnom i sve ću ti vratiti." Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprostio."

"A kad taj sluga izađe, naiđe na jednog svog druga koji mu dugovaše sto denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći "Vrati što si dužan." Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati "Strpljenja imaj sa mnom i vratiti ću ti." Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga."

"Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to dojavije gospodaru. Tada ga gospodar dozva i reče mu "Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. Nije li trebalo da se i ti smiluješ svom drugu, kao što sam se ja i tebi smilovao..." I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga. Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprostio svomu bratu."

16. RADNICI POSLJEDNJEG SATA

"Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izađe najmiti radnike u svoj vinograd. Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje ih u svoj vinograd. Izađe i o trećoj uri i vidje druge gdje stoje na trgu besposleni pa i njima reče "Idite i vi u moj vinograd pa što bude pravo dat ću vam." I oni odoše. Izađe opet o šestoj uri i devetoj uri te učini isto tako. A kad izađe u jedanaestoj uri, naiđe druge gdje stoje i reče im "Zašto ovdje stojite vazdan besposleni..." Kažu mu "Jer nas nitko ne najmi." Reče im "Idite i vi u vinograd."

Uvečer kaže gospodar vinograda svojem upravitelju "Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih." Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. Pa dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po denar. A kad primiše, počеше mrmljati protiv domaćina "Ovi posljednji jednu su uru radili i izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu dana i žegu."

"Nato on odgovori jednomu od njih "Prijatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po denar... Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovom posljednjemu dati kao i tebi. Nije li mi slobodno činiti sa svojim što hoću... ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar..."

"Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji."

17. PRISPODOBA O DVA SINA

"A što vam se čini... Čovjek neki imao dva sina. Priđe prvom i reče "Sinko, hajde danas na posao u vinograd..." On odgovori "Neću..." No poslije se predomisli i ode. Priđe i drugom pa mu reče isto tako. A on odgovori "Evo me gospodaru..." i ne ode. Koji od te dvojice izvrši volju očevu..." Kažu "Onaj prvi." Nato će im Isus "Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pretekoše vas u kraljevstvo Božje... Doista, Ivan dođe k vama putem pravednosti i vi mu ne povjerovaste, a carinici mu i bludnice povjerovaše. Vi pak, makar to vidjeste, ni kasnije se ne predomisliste da mu povjerujete."

18. VINOGRADARI UBOJICE

"Drugu prispodobu čujte... Bijaše neki domaćin koji posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu tijesak i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima i otputova. Kad se približilo vrijeme

plodova, posla svoje sluge vinogradarima da uzmu njegov urod. A vinogradari pograbe njegove sluge pa jednoga istukoše, drugog ubiše a trećeg kamenovaše. I opet posla druge sluge, više njih nego prije, ali oni i s njima postupiše jednako."

"Naposljetku posla k njima svoga sina misleći "Poštovat će mog sina." Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše među sobom "Ovo je baštinik... Hajde da ga ubijemo i imat ćemo baštinu njegovu..." I pograbe ga, izbace iz vinograda i ubiju."

"Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima..." Kažu mu "Opake će nemilo pogubiti, a vinograd iznajmiti drugim vinogradarima što će mu davati urod u svoje vrijeme."

Kaže im Isus "Zar nikad niste čuli u Pismima –

kamen što ga odbaciše graditelji

postade kamen zaglavni.

Gospodnje je to djelo –

kakvo čudo u očima našim...

Zato će se – kažem vam – oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove. "I tko padne na taj kamen,

smrskat će se,

a na koga on padne,

satrt će ga."

Kad su glavari svećenički i farizeji čuli te njegove prisposode, razumjeli su da govori o njima.

19. PRISPODOBA O SVADBENOJ GOZBI

Isus im ponovno prozbori u prisposodobama. "Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. Opet posla druge sluge govoreći "Recite uzvanicima 'Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu..." Ali oni ne mareći odoše – jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju. Nato se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi one ubojice i grad im spali."

"Tada kaže slugama "Svadba je, evo, pripravljena, ali uzvanici ne bijahu dostojni. Pođite stoga na raskršća koga god nađete, pozovite na svadbu."

"Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše – i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju. Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. Kaže mu "Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenog ruha..." A on zanijem. Tad kralj reče poslužiteljima "Svežite mu i ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi."

Doista, mnogo je zvanih, a malo izabranih."

20. PRISPODOBA O BUDNOM UPRAVITELJU

"Tko li je onaj vjerni i razumni sluga što ga gospodar postavi nad svojim ukućanima da im izda hranu u pravo vrijeme... Blago onome sluzi kojega gospodar kada dođe nađe da tako radi... Zaista, kažem vam, postaviti će ga na nado svim imanjem svojim."

"No rekne li taj zli sluga u srcu "Okasnit će gospodar moj" pa stane tući sudrugove, jesti i piti s pijanicama, doći će gospodar toga slugu u dan u koji mu se ne nada i u čas u koji i ne sluti, rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među licemjerima. Ondje će biti plač i škrgut zubi."

"I onaj sluga što je znao volju gospodar svoga, a nije bio spreman ili nije učinio po volji njegovoj, dobit će mnogo udaraca. A onaj koji je znao, ali je učinio što zaslužuje udarce, dobit će malo udaraca. Kome je god mnogo dano, od njega će se mnogo iskati. Kome je mnogo povjereno, više će se od njega iskati."

21. PRISPODOBA O DESET DJEVICA

"Tada će kraljevstvo nebesko biti kao kad deset djevica uzeše svjetiljke i izidoše u susret zaručniku. Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih. Lude uzeše svjetiljke, ali ne uzeše sa sobom ulja. Mudre pak zajedno sa svjetiljkama uzeše u posudama ulja."

"Budući da je zaručnik okasnio, sve one zadrijemaše i pozaspaše. O ponoći nastade vika "Evo zaručnika... Izidite mu u susret." Tada ustadoše sve one djevice i urediše svoje svjetiljke. Lude rekoše tada mudrima "Dajte nam svoga ulja, gase nam se svjetiljke." Mudre im odgovore "Nipošto. Ne bi doteklo ni nama ni vama. Pođite radije k prodavačima i kupite."

"Dok one odoše kupiti, dođe zaručnik – koje bijahu pripravne, uđoše s njim na svadbu i zatvore se vrata. Poslije dođu i ostale djevice pa stanu dozivati "Gospodine...Gospodine...Otvori nam" A on im odgovori "Zaista, kažem vam, ne poznam vas."

Bdijte dakle jer ne znate ni dan ni časa.

22. PRISPODOBA O TALENTIMA

"Doista, kao kad ono čovjek, polazeći na put, dozva sluge i dade im svoj imetak. Jednomu dade pet talenata, drugome dva, trećemu jedan – svakomu po njegovoj sposobnosti. I otputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet. isto tako i onaj sa dva stekne druga dva. Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac gospodarov."

"Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći "Gospodaru, pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao." Reče mu gospodar "Valjaš, slugo dobri i vjerni. U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti. Uđi u radost gospodara svoga." Pristupi i onaj sa dva talenta te reče "Gospodaru. Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao."

Reče mu gospodar "Valjaš, slugo dobri i vjerni. U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti. Uđi u radost gospodara svoga."

A pristupi i onaj koji je primio jedan talent te reče "Gospodaru. Znao sam te, čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. Pobjah se stoga, odoh i sakrih talent tvoj u zemlju. Evo ti tvoje." A gospodar mu reče "Slugo zli i lijeni. Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao. Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje s dobitkom."

"Uzmite stoga od njega talent i podajte onomu koji ih ima deset. Doista, onome koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. A beskorisnog slugu izbacite van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi."

23. PRISPODOBA O MNAMA

Kako su oni to slušali, dometnu on prispodobu – zato što bijaše nadomak Jeruzalemu i oni mislili da će se odmah pojaviti kraljevstvo Božje. Reče dakle "Neki je ugledan čovjek imao otputovati u daleku zemlju da primi svoje kraljevstvo pa da se vrati. Dozva svojih deset slugu, dade im deset mna i reče "Trgujte dok ne dođem." A njegovi ga građani mrzili te poslaše za njim poslanstvo s porukom "Nećemo da se ovaj zakralji nad nama."

"Kad je on primio kraljevstvo i vratio se, naredi da mu dozovu one slugu kojima je predao novac da sazna što su zaradili."

"Pristupi prvi i reče "Gospodaru, tvoja mna donije deset mna." Reče mu "Valjaš slugo dobri. U najmanjem si bio vjeran, vladaj nad deset gradova." Dođe i drugi govoreći "Mna je tvoja, gospodaru, donijela pet mna." I tomu reče "I ti budi nad pet gradova."

Treći, opet, dođe govoreći "Gospodaru, evo ti tvoje mne. Držao sam je u rupcu. Bojao sam te se jer si čovjek strog, uzimaš što nisi pohranio, žanješ što nisi posijao."

Kaže mu "Iz tvojih te usta sudim, zli slugo. Znao si da sam čovjek strog, da uzimam što nisam pohranio i žanjem što nisam posijao. Zašto onda nisi uložio moj novac u novčarnicu... Ja bih ga po povratku podigao s dobitkom." Nato reče nazočnima "Uzmite od njega mnu i dajte onomu koji ih ima deset." Rekoše mu "Gospodaru, ta već ima deset mna." Kažem vam – svakomu koji ima još će se dati, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. A moje neprijatelje – one koji me ne htjedoše za kralja – dovedite ovamo i smaknite ih pred mojim očima."

24. PRISPODOBA O SVJETILJCI I O MJERI - SHVAĆANJE EVANĐELJA

I govoraše im "Unosi li se svjetiljka da se pod posudu stavi ili pod postelju... Zar ne da se stavi na svijećnjak... Ta ništa nije zastrto, osim zato da se očituje, i ništa nije skriveno osim zato da dođe na vidjelo. Ima li tko uši da čuje, neka čuje."

I govoraše im "Pazite što slušate. Mjerom kojom mjerite mjerit će vam se. I nadodat će vam se. Dosita, onomu tko ima dat će se, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima."

25. PRISPODOBA O SJEMENU KOJE SAMO RASTE

I GOVORAŠE IM "Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću ili danju sjeme klija i raste – sam ne zna kako, zemlja sama od sebe donosi plod – najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve."

26. STABLO SE POZNA PO PLODOVIMA

"Nema dobra stabla koje bi rađalo nevaljalim plodom niti stabla nevaljala koje bi rađalo dobrim plodom. Ta svako se stablo po svom plodu poznaje. S trnja se ne beru smokve niti se s gloga grožđe trga."

"Dobar čovjek iz dobra blaga srca svojega iznosi dobro, a zao iz zla iznosi zlo. Ta iz obilja srca usta mu govore."

27. ISUSOV SUD O SUVREMENICIMA

"S kime dakle da prisposodim ljude ovog naraštaja... Kome su nalik... Nalik su djeci što sjede na trgu pa jedni drugima po poslovcima dovikuju "Zasvirasmo vam i ne zaigraste. Zakukasmo i ne zaplakaste." Doista, došao je Ivan Krstitelj. Nije kruha jeo ni vina pio, a velite "Đavla ima." Došao je Sin Čovječji koji jede i pije, a govorite "Evo izjelice i vinopije, prijatelja carinika i grješnika." Ali opravda se Mudrost pred svom djecom svojom.

28. PROTIV LICEMJERJA

Kad se uto skupilo mnoštvo, tisuće i tisuće, te su jedni druge gazili, počeo Isus govoriti najprije svojim učenicima "Čuvajte se kvasca farizejskoga, to jest licemjerja. Ništa nije skriveno što se neće saznati. Naprotiv, sve što u tami rekoste, na svjetlu će se čuti, i što ste po krovštima u uho šaptali, propovijedat će se po krovovima."

29. ZGRATANJE VARAVA BOGATSTVA

Tada mu netko iz mnoštva reče "Učitelju, reci mome bratu da podijeli sa mnom baštinu." Nato mu on reče "Čovječe, tko me postavio sućem ili djeliocem nad vama." I dometnu im "Klonite se i

čuvajte svake pohlepe – koliko god netko obilovao, život mu nije u onom što posjeduje."

Kaza im i prispodobu "Nekomu bogatu čovjeku obilno urodi zemlja pa u sebi razmišljaše "Što da učinim... Nemam gdje skupiti svoju ljetinu." I reče "Evo što ću učiniti. Srušiti ću svoje žitnice i podignuti veće pa ću ondje zgrnuti sve žito i dobra svoja. Tada ću reći duši svojoj "Dušo, evo imaš u zalihi mnogo dobara za godine mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj..." Ali Bog mu reče "Bezumniče. Već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe. A što si priprazio, čije će biti..." Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu."

30. NEPLODNA □ SMOKVA

Nato im pripovjedi ovu prispodobu "Imao netko smokvu zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražeć ploda na njoj i ne nađe pa reče vinogradaru "Evo, već tri godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju..." A on mu odgovori "Gospodaru, ostavi je još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim. Možda će u buduće uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je."

31. □ IZGUBLJENA I NAĐENA DRAHMA

"Ili, koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe... A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im "Radujte se sa mnom. Nađoh drahmu što je bijah izgubila." Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćenog grijешnika."

32. IZGUBLJENI I NAĐENI SIN

I nastavi "Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu "Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada." I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potraži svoj dobra živeći razvratno."

"Kad sve potroši, nastaje ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. Ode i približi se kod jednog žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoj polje pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao."

"Došavši k sebi, reče "Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi. Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu "Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom. Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi kao jednog od svojih najamnika."

"Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu "Oče. Sagriješih protiv Neba i pred tobom. Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim." A otac reče slugama "Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga. Stavite mu prsten na ruku i obuću na nogu. Tele ugojeno dovedite i zakoljite pa da se pogostimo i provešimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i naše se." I stadoše se veseliti.

"A stariji sin mu bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu "Došao je tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka." A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada izađe i stane ga nagovarati. A on će ocu "Evo, toliko ti godina ti služim i nikad ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provešim. A kad dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele." Nato će mu otac "Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer tvoj brat bijaše mrtav i oživje, izgubljen i naše se."

33. NEPOŠTENI UPRAVITELJ

Govoraše i svojim učenicima "Bijaše neki bogat čovjek koji je imao upravitelja. Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče "Što to čujem o tebi... Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj." Nato upravitelj reče u sebi "Što da učinim kas mi gospodar moj oduzima upravu... Kopat... Nemam snage. Prosit... Stidim se. Znam što ću da me prime u svoje kuće kad budem maknut s uprave."

"I pozva dužnike svoga gospodara, jednog po jednog. Upita prvog "Koliko duguješ gospodaru momu..." On reče "Sto bata ulja." A on će mu "Uzmi svoju zadužnicu, sjedni brzo i napiši pedeset." Zatim reče drugomu "A ti, koliko ti duguješ..." On odgovori "Sto kora pšenice." Kaže mu "Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset."

"I pohvali gospodar nepoštenog upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojim od sinova svjetlosti."

"I ja vama kažem – napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore."

"Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je vjeran, a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten.. ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će vam istinsko povjeriti... I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam više dati..."

34. NE MOŽE SE SLUŽITI DVOJICI GOSPODARA

"Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će uz

jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne može se služiti Bogu i bogatstvu.

35. BOGATAŠ I LAZAR

"Bijaše neki bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio. A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sva u čirevima pred njegovim vratima i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve."

"Kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u krilo Abrahamovo. Umrije bogataš te bude pokopan. Tada u teškim mukama u paklu, podiže svoje oči te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu Lazara pa zavapi "Oče Abrahame, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim u ovom plamenu." Reče na to Abraham "Sinko. Sjeti se da si za života primio dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi a ti se mučiš. K tome između vas i nas zjapi provalija golema te koji bi htjeli i prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema."

Nato će bogataš "Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. Imam petero braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu u ovo mjesto muka."

Kaže Abraham "Imaju Mojsija i Proroke. Njih neka poslušaju." A on reče "O ne, Abrahame. Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će se." Reče mu "Ako ne slušaju Mojsija i Proroka, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane."

36. SLUŽITI PONIZNO

"Tko će to od vas reći sluzi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati s polja "Dođi i brzo sjedni za stol." Neće li mu naprotiv reći "Pripravi što ću večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem, potom ćeš ti jesti i piti." Zar duguje zahvalnost sluzi jer je izvršio što mu je naređeno... Tako i vi – kad izvršite sve što vam je naređeno, recite "Sluge smo beskorisne. Učinismo što smo bili dužni učiniti."

37. USTRAJNOST U MOLITVI

Kaza im i prispodobu kako valja svagda moliti i nikada ne sustati. "U nekom gradu bio sudac. Boga se nije bojao, za ljude nije mario. U tom gradu bijaše i neka udovica. Dolazila k njemu i molila "Obrani me od mog tužitelja." No on ne htjede zadugo. Napokon reče u sebi "Iako se Boga ne bojim nit za ljude marim, ipak, jer mi udovica ova dodijava, obranit ću je da vječno ne dolazi mučiti me."

Nato reče Gospodin "Čujte što govori nepravedni sudac. Neće li onda Bog obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu... Kažem vam, ustati će žurno na njihovu obranu. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji..."

38. FARIZEJ I CARINIK

Nekima pak koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge podcjenjivahu, reče zatim ovu prispodobu "Dva čovjeka uzidoše u Hram pomoliti se – jedan farizej, drugi carinik. "Farizej se uspravan ovako u sebi molio "Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi – grabežljivici, nepravednici, preljubnici ili kao ovaj carinik. Postim dva put u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem." A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti prema nebu, nego se udaraše u prsa govoreći "Bože, milostiv budi meni grešniku." Kažem vam – ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj. Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen a koji se ponizuje, bit će uzvišen."

39. UDOVIČIN DARAK

Pogleda i vidje kako bogataši bacaju u riznicu svoje darove. A ugleda i neku ubogu udovicu kako baca onamo dva novčića. I reče "Uistinu, kažem vam – ova je sirota udovica ubacila više od sviju. Svi su oni zapravo među darove ubacili od svog suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sav žitak što ga imaše."

40. ISUS - DOBRI PASTIR

"Zaista, zaista, kažem vam – tko god u ovčinjak ne ulazi na vrata, nego negdje drugdje preskače, kradljivac je i razbojnik. A tko na vrata ulazi, pastir je ovaca. Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom pa ih izvodi. A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. Za tuđincem, dakako ne idu, već bježe od njega jer tuđinčeva glasa ne poznaju."

Isus im kaza tu poredbu, ali oni ne razumješe što im htjede time kazati. Stoga im Isus ponovno reče "Zaista, zaista, kažem vam – ja sam vrata ovacama. Svi koji dođoše prije mene, kradljivci su i razbojnici, ali ih ovce ne poslušашe. Ja sam vrata. Kroz me tko uđe, spasit će se, i ulazit će i izlaziti i pašu nalaziti. Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i pogubi. Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju."

"Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za svoje ovce. Najamnik, koji nije pastir i nije vlasnik ovaca, kada vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih zgrabi i razgoni – najamnik je i nije mu do ovaca. Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce. Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado, jedan

pastir. Zbog toga me ljubi i Otac što polažem život svoj da ga opet uzmem. Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polažem. Vlast imam položiti ga, vlast imam opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Oca svoga."

41. TRS I LOZA

"Ja sam istinski trs, a Otac moj – vinogradar. Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on siječe, a svaku koja rod donosi čisti da više roda donese. Vi ste već očišćeni po riječi koju sam vam zborio. Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sam od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa. Ako tko ne ostane u meni, izbace ga kao lozu i usahne. Takve onda skupe i bace u oganj te gore. Ako ostanete u meni i riječi moje ostanu u vama, što god hoćete, ištite i bit će vam. Ovime se proslavlja Otac moj – da donosite mnogo roda i da budete moji učenici. Kao što je ljubio Otac mene tako sam i ja ljubio vas, ostanite u mojoj ljubavi. Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi, kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj. To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna. Ovo je moja zapovijed – ljubite jedni druge kao što sam i ja vas ljubio... Veće ljubavi nitko nema od ove – da tko život svojoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što mu radi njegov gospodar, vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga. Ne izabraste vi mene nego ja vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što god zaištete u moje ime. Ovo vam zapovijedam – da ljubite jedni druge."

42. MRŽNJA SVIJETA NA ISUSOVE UČENIKE

"Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije vas. Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio, no budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi. Sjećate se riječi koju vam rekoh "Nije sluga veći od gospodara." Ako su mene progonili, i vas će progoniti, ako su moju riječ čuvali, da vašu će čuvati. A sve će to poduzimati protiv vas

poradi imena moga jer ne znaju onoga koji me posla. Da nisam došao i da nisam govorio, ne bi imali grijeha, no sada nemaju izgovora za svoj grijeh. Tko mene mrzi, mrzi i Oca mojega. Da nisam učinio među njima djela kojih nitko drugi ne čini, ne bi imali grijeha, a sada vidješe pa ipak zamrziše mene i Oca mojega. No neka se ispuni riječ napisana u njihovu zakonu "MRZE ME NIZAŠTO." A kada dođe Branitelj koga ću vam poslati od Oca – Duh istine koji od Oca izlazi – on će svjedočiti za mene. I vi ćete svjedočiti jer ste od početka sa mnom. To sam vam govorio da se ne sablaznite. Izopćavat će vas iz sinagoga. Što više, dolazi čas kada će svaki koji vas ubije misliti da služi Bogu. A to će činiti jer ne upознаše ni Oca ni mene. Govorio sam vam ovo da se, kada dođe vrijeme, sjetite da sam vam rekao."

43. DJELOVANJE DUHA SVETOGA

"S početka vam ne rekoh ovo jer bijah s vama. A sada odlazim k onome koji me posla i nitko me od vas ne pita "Kamo ideš..." Naprotiv, žalošću se ispunilo vaše srce što vam ovo kazah. No kažem vam istinu – bolje je za vas da ja odem – jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama, ako pak odem, poslat ću ga k vama. A kad on dođe, pokazat će svijetu što je grijeh, što li pravednost, a što osuda – grijeh je što ne vjeruju u mene, pravednost – što odlazim Ocu i više me ne vidite, a osuda – što je knez ovoga svijeta osuđen. Još vam mnogo imam kazati ali sada ne možete nositi. No kada dođe on - Duh istine – upućivat će vas u svu istinu, jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslavljati jer će od mojeg uzimati i navješćivati vama. Sve što ima Otac, moje je. Zbog toga vam rekoh – od mojeg uzima i – navješćivat će vama."

44. "OPET ĆETE ME VIDJETI"

"Malo, i više me nećete vidjeti, i opet malo, pa ćete me vidjeti." Nato se neki od učenika zapitkivahu "Malo, i nećete me vidjeti, i opet malo, pa ćete me vidjeti" i "Odlazim Ocu." Govorahu dakle "Što je to što kaže "Malo." Ne znamo što govori."

Isus spozna da su ga htjeli pitati pa im reče "Pitate se među sobom o tome što kazah "Malo, i nećete me vidjeti, i opet malo, pa ćete me vidjeti." Zaista, zaista, kažem vam – vi ćete plakati i jaukati, a svijet će se veseliti. Vi ćete se žalostiti, ali žalost vaša će se okrenuti u radost. Žena kad rađa, žalosna je jer je došao njezin čas, ali kad rodi djetesce, ne spominje se više muke od radosti što se čovjek rodio na svijet. Tako dakle i vi – sad ste u žalosti, no ja ću vas opet vidjeti, a srce će vam se radovati i radosti vaše nitko vam oteti neće. U onaj me dan nećete više ništa pitati. Zaista, zaista, kažem vam – što god zaištete od Oca, dat će vam u moje ime. Dosad niste iskali ništa u moje ime. Išite i primit ćete da radost vaša bude potpuna."

45. ZAVRŠETAK GOVORA – POBJEDA NAD SVIJETOM

"To sam vam govorio u poredbama. Dolazi čas kad vam više neću govoriti u poredbama, nego ću vam otvoreno navješćivati Oca. U onaj dan iskat ćete u moje ime i ne velim vam da ću ja moliti Oca za vas. Ta sam vas Otac ljubi jer vi ste mene ljubili i vjerovali da sam ja od Boga izišao. Izišao sam od Oca i došao na svijet. Opet ostavljam svijet i odlazim Ocu."

Kažu mu učenici "Evo, sad otvoreno zboriš i nikakvom se poredbom ne služiš. Sada znamo da sve znaš i ne treba da te tko pita. Stoga vjerujemo da si izišao od Boga."

Odgovori im Isus "Sada vjerujete... Evo dolazi čas i već je došao – raspršit ćete se svaki na svoju stranu i mene ostaviti sama. No ja nisam sam jer Otac je sa mnom. To vam rekoh da u meni mir imate. U svijetu imate muku, ali hrabri budite – JER JA SAM POBIJEDIO SVIJET."